

گاهی غبار را از چهره شان پس بزیم

در هیاهوی این دنیای پر از زرق و برق که گاهی اوقات خودمان و اطرافیانمان را نیز فراموش می‌کنیم و آنقدر سربند گرفتاری‌هایی که خودمان برای خویش ساختیم می‌شویم پرداختن به کسانی که در کنجی مظلومانه نگاهشان به دستان محبت‌آمیز و نگاه‌های عاشقانه است شاید دور از ذهن باشد

ولی هنوز انسان‌هایی هستند که چشم دلشان باز است و فرشته‌ها را می‌بینند. شاید هم خود خدا در آن کنج به انتظار ماست

بیماران مرکز روان‌پزشکی مزمن دکتر حجازی همان فرشته‌هایی هستند که خداوند در گوشه‌ای آرام و بی‌هیاهو منزلگاهی برایشان ساخته تا ببیند ما گرفتاران کی به یاد خدا و فرشته‌هایش می‌افتیم.

چند روز قبل خیر جمعی از این عزیزان را به خرج خود به مرکزی تفریحی در طبقه برد. فرصت ایجاد خنده برای این فرشته‌ها حتی برای چند لحظه موهبتی است که خدا برای هر بنده‌ای فراهم نمی‌کند.

تنها آنهایی که غبار دلشان را هر روز پاک می‌کنند می‌توانند غبار تنهایی فرشته‌ها را پس بزنند

